

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 12. Opera eadem sæpius repete. Ex Veteri, & Novo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

nemo drachmæ jacturam non fatetur; quisque verò procul eam à suo nido latere putat. Fallimini omnes: *regnum Dei intrà vos est.* Luc. 17. 21. Quòd si regnum; quantò magis drachma. Quaratis oportet, & eam reperire non dubitetis. Samson in pistrino pfallit, orat Jonas in ceto, jejunit Daniel in palatio; ignoscit David & filio in fuga, & regi in spelunca, & Semei in via. Zachaus convivium parat, & pœnitentiam agit; Jacob dormit, & cœlum spectat: Judith inter phaleras castior, quàm in cilicio: infulara Esther coronam, ut pannum menstratæ, fastidit: introductus post cœnam juvenis Tobias ad sponsam thalamum in aram vertit, conficit è rosis thura, Tob. 8. 4. *exurge, & deprecemur Deum &c.* Oliva l. 5. Strom. §. quæ mulier habens drachmas decem.

§. XII.

Opera eadam sæpius repete.

Ex Veteri, & Novo.

Reversusque est per iter, quò venerat, à meridie in Bethel, usque ad locum, ubi prius fixerat tabernaculum inter Bethel, & Hai. Gen. 13. 3. Vatablus: reversus per iter vertit, per easdem mansiones. Cur per eadam loca, quibus venerat, reverti voluit? Guilielmus Pepinus Gen. 13. q. 3. respondet: quia novit bona hospitia; & ad illa declinavit redeundo, in quibus honestè locutus fuerat eundo. Quò significavit: quæ felix, & prospera, cuius via accedit, eam constanter ineundam; neque ignota, aut tentanda vada, aut quærenda itinera. Did. Niff. f. 2. D. Palm.

Et deposuit ea, & tulit baculum suum &c. 1. Reg. 17. 40. Præliaturus cum Goliath David, regia arma ponit; ad pastoralia redit: quia in his leonem, & ursum, interfecit. Sylveira in Matth. 26. q. 5.

Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei, qui est in Sancto. Pf. 67. 25. Cur ait Propheta, visos ingressus Dei, & non egressus ejusdem? Causa est: quòd Deus, cum alicubi est, ubi illi benè est, & grata habitatio, nescit egredi: non reperit, quæ exeat; sed conquisivit dulciter, & perseverat constanter; Discant id à Deo devotæ animæ. Did. Niff. f. 2. D. Palm.

Iterum secundo abiit, & oravit, tertio eundem sermonem. Matth. 26. 39. 42. 44. An verborum inops fuit ut nos doceat, repetere verbum quòdcunque illud Deo loquimur; quò spiritum nostrum excitari, accendi devotionem, sentimus; nec discedere à mysteriò, quòd copiosam meditationis sylvam ministrat. Id. ib.

Dicit ei iterum: Simon Joannis diligis &c? Joan. 21. 16. Iteratò Salvator interrogat: non quòd ignoret, aut non verum sit, quòd Petrus antea respondit; sed ut confitendo sæpius mereatur amplius: et enim Salvator omnium Christus semper suis Fidelibus parat ordinem plus merendi. Sim. Cass. l. 14. hic.

Exemplum S. Magdalene sæpius ad pedes Domini.

Sedens secus peaes Domini, Luc. 10. 39.

Ex quo in amore facta ferventior, in humilitate proclivior; semper illos animò, & situ sui corporis, repetebat. Postposuerat hæc omnem corporis curam, sibi vacans, sibi attendens: non ad erogandum, sed accipiendum sollicita, & propensius avida. Sim. Cass. l. 9. c. 33.

Videns eum cecidit ad pedes ejus. Joan. 11. 32. Antiquum suum locum occupat Maria. Ad pedes Christi obtinuit veniam peccatorum; ad pedes ejus sperat impetrare fratri vitam: suæ felici via instanter adhæret. Sylveira hic. Locum proprium Maria agnovit pedes Jesu; & ita agnovit, ut non jaceret, sed caderet: tanquam impotens se continere juxta pedes Jesu, à quibus veniam consecuta fuerat. Caetanus hic.

Unxit pedes Jesu. Joan. 12. 3. Rectè vadit, qui ad profectum animæ contendit per viam, quæ illi felix semper accidit. Magdalena in pedibus Christi invenit, quam suspirabat, veniam, & consolationem. Luc. 10. 39. ad pedes Christi audiebat verbum illius: hodie eosdem pedes, apud quos tam bene illi fuerat, totà unguenti librâ tinxit à quo enim apud Sacrosanctos illos pedes noxarum suarum gratiam invenit, tanta fuit illis erga illos observantia, & fiducia; ut ad illos semper adiret, & accederet. Docuit sic devotos, & contemplationi deditos; ut qua de materia cum fructu animæ semel meditati fuerint; sive ea sit mors, sive Judicium extremum, seu Infernus &c. huc identidem recurrant, & scintillas ibi requirant, ubi semel in meditatione exarstit ignis. Did. Niff. f. 2. D. Palm.

Magdalena sæpius osculatur pedes Domini, & ungit, & querit.

Ex quo intravit, non cessavit osculari pedes meos. Luc. 7. 45. Verum Dei amatorem describit, qui paucis amoris sui signis non contentus, nescit cessare ab amoris operibus. Bæza r. 2. l. 6. c. 5. §. 29.

Unxit Maria pedes Jesu. Luc. 7. 38. Matth. 26. 7. Marci 14. 3. Joan. 12. 3. In prima unctioe querit scelerum indulgentiam; nec de pretio unguenti curat. At dein gratiarum actioni tota intenta, quia Christus fratrem suscitârat. Iterum Maria ad unctionem venit. Felix auspiciis læpius repetendum Sylveira in Matth. 26. q. 5.

Dum ergo staret, inclinavit se, & prospexit in monumentum. Joan. 20. 11. Certè jam monumentum vacuum viderat, jam sublatum Dominum nuntiaverat: quid est, quòd se iterum videre desiderat? sed amanti semel aspexisse non sufficit: quia vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis, S. Gregor. hom. 25. in Evang.

§. XIII.

Opera heroica, perfecta.

Quia fecisti hanc rem. Gen. 22. 16. Oleaster hic, in Annot. mor. Hic Dominus non solum opus commendat; sed tanti facit, ut nomen,